

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 25 października 1954 r.

w sprawie obrotu zwierzyną łowną żywą oraz ubitą.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy rozporządzenia normują obrót krajowy i zagraniczny zwierzyną żywą oraz ubitą, nie przeznaczoną na własny użytek uprawnionego do polowania.

§ 2. Przez „zwierzynę” rozumie się dzikie zwierzęta łowne, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300).

Obrót zwierzyną żywą.

§ 3. Obrót zwierzyną żywą może odbywać się wyłącznie w celach hodowlanych, naukowych i eksportu.

§ 4. Obrót krajowy zwierzyną żywą wykonuje przedsiębiorstwo, wyznaczone do tego celu przez Ministra Leśnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów. Polski Związek Łowiecki i zarządcy obwodów łowieckich mogą dokonywać tego obrotu dla celów hodowlanych.

§ 5. 1. Pozyskiwanie zwierzyny żywej do obrotu może być wykonywane w obwodach łowieckich na podstawie planu hodowlanego oraz w zwierzynicach i bażantarniach.

2. Pozyskiwanie zwierzyny w drodze odłowów i transport jej należy przeprowadzać w sposób zapewniający należyte jej zabezpieczenie przed zranieniem i obrażeniami wewnętrznymi.

§ 6. Zwierzyna żywa wprowadzona do obrotu powinna być zaopatrzona w urzędowe świadectwo zdrowia, wystawione przez organy powiatowych zarządów weterynarii, stwierdzające ponadto, że zwierzyna ta pochodzi z okręgów wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 7. Zwierzyna może być odławiana w celach hodowlanych dla zaspokojenia potrzeb obwodów łowieckich, zwierzynców i bażantarni.

§ 8. Zwierzyna pozyskana w celach naukowych może być dostarczana wyłącznie instytucjom powołanym do prowadzenia działalności naukowej.

Obrót zwierzyną ubitą nie przeznaczoną na własny użytek uprawnionego do wykonywania polowania.

§ 9. Zwierzynę ubitą (dziczyznę) nie przeznaczoną na własny użytek uprawniony do wykonywania polowania obowiązany jest zbyć przedsiębiorstwom wyznaczonym przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami albo jednostkom handlu detalicznego wyznaczonym przez Ministra Handlu Wewnętrznego lub zakładom żywienia zbiorowego po cenach ustalonych dla skupu danego rodzaju zwierzyny.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady żywienia zbiorowego, o których mowa w § 9, prowadzą imienną listę sprzedawców zwierzyny ubitej według wzoru ustalonego przez Ministra Leśnictwa.

2. Lista sprzedawców podlega kontroli organów Ministerstwa Leśnictwa oraz prezydiów rad narodowych.

§ 11. 1. Po upływie 14 dni od rozpoczęcia czasu ochronnego dla poszczególnych gatunków zwierzyny sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny, jak również podawanie dziczyzny w miejscach zbiorowego żywienia jest wzbronione. W przypadkach przekroczenia tych zakazów ubita zwierzyna (dziczyzna) podlega zatrzymaniu przy zastosowaniu przepisów rozdziału III kodeksu postępowania karnego (art. 129—147).

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do:

- 1) zwierzyny zamrożonej, pochodzącej z remanentów składowanych w chłodniach państwowych;
- 2) zwierzyny pochodzącej z odstrzału sanitarnego i redukcyjnego;
- 3) zwierzyny pochodzącej ze zwierzynców i bażantarni;
- 4) zatrzymanej zwierzyny nielegalnego pochodzenia, jak również do zatrzymanej zwierzyny na podstawie ust. 1.

3. W przypadkach wymienionych w ust. 2 pochodzenie zwierzyny wskazuje:

- 1) dla zwierzyny zamrożonej — faktura uspołecznionego aparatu skupu, na której stwierdzono, że towar pochodzi z remanentów mrożonych;
- 2) dla zwierzyny pochodzącej z odstrzału sanitarnego i redukcyjnego — przydział odstrzału łącznie z zaświadczeniem stwierdzającym, że zwierzyna została ubita na podstawie tego przydziału odstrzału; zaświadczenie wydaje dzierżawca obwodu łowieckiego lub osoba przez niego upoważniona, a w obwodach nie wydzierżawionych — zarządca;
- 3) dla zwierzyny pochodzącej ze zwierzynców i bażantarni — zaświadczenie stwierdzające pochodzenie zwierzyny, wystawione przez właściwy organ zarządzający zwierzyncem lub bażantarnią;
- 4) dla zwierzyny zatrzymanej — zaświadczenie wydane przez organ, który wprowadził zwierzynę zajętą do obrotu.

Obrót zagraniczny zwierzyną.

§ 12. 1. Obrót zagraniczny zwierzyną żywą oraz ubitą prowadzą właściwe przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

2. Do zwierzyny żywej przeznaczonej na eksport mają odpowiednio zastosowanie §§ 5 i 6.

§ 13. Import zwierzyny żywej może być dokonywany po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Leśnictwa.

Przepisy końcowe.

§ 14. Rozporządzenie nie narusza przepisów o obrocie skórkami futerkowymi.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kocioł